

Vriendinnen van jongs af aan

Die ieder hun eigen kant opgaan

De een huisje, boompje, beestje

De ander een ruiger leven, met liever iedere dag een feestje

Nooit hebben ze elkaar veroordeelt

Lief en leed hebben ze met elkaar gedeeld

De een had dit de ander weer dat

Het maakte allemaal niet uit wat

Gewoon vriendinnen voor t leven

Waar nooit iemand zich tussen kon wenen

Dan lichamelijke klachten

Niets hoefde ze van de ander te verwachten

Gewoon geen tijd, te druk

Wat de ander bracht van haar stuk

Hoe kan het zo lopen, hoe kan het zo gaan

Is opeens deze vriendschap van de baan

Ze raapt zich snel bij elkaar

Dit mag niet einde vriendschap zijn, na zoveel jaar

Gewoon niet meer aan denken

Jou aandacht wel schenken

Dus verder waar ze waren

Zonder de lucht te klaren

Is toch weer zoals altijd

2 vriendinnen zonder nijld

*Jets doen wat haar niet aanstaat
Zonder dat ze er verder over praat
Niet even eerlijk te woord staan
Een sms*

Moet deze vriendschap dan toch voorbijgaan

Wat een mess.....

Toch wil en kan je t niet geloven

Wat een ieder ook zegt

*Jou vriendschap was immers heel echt en oprecht
Zoals je dat ooit aan jezelf hebt doen beloven*

De keurige goede en de slechte foute

Dat is wat de mensen vonden

Misschien was die slechte,

Uiteindelijk toch wel de echte.....!!!!!!

Jammer dat ze dat niet zien

konden!

